

kommer igen — hvis det kgl. Teater i Aar og fremdeles vil blive drevet med den samme Energi som i Fjor, hvorom man vel neppe har Ret til at tvivle, selv om Teatrets Dispositioner i den Del af Sæsonen, som er gaaet, berettiger til Kritik af forskellig Art. Paa Spørgsmaalet Dr. Karl Mantzius' Entledigelse som Skuespiller og hans Forbliven som Direktør denne Sæson ud skal jeg ikke komme ind.

Jeg skal dernæst henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa Statens Museum for Kunst. At denne rædselsfulde Kasse, hvor vore Samlinger af Maleri og Skulptur har til Huse, og hvor der hverken er Lys eller Plads, er et Monstrum af Hæslighed, derom er dog vist de allerfleste enige. Herpaa kan der desværre ikke raades Bød. Men fordi Bygningen er fæl og Lokalerne upraktiske, behøver de dog ikke at være i en saa rent ud sagt sjoefel Tilstand som den, hvori de for Øjeblikket befinder sig. Vi kan daarligt være det bekendt; noget kunde og burde der gøres, og hvis f. Eks. Væggene blev beklædte med Stof i Stedet for, at de som nu staar i sure og harske Kulører, vilde det være et betydeligt Fremskridt. Der hænger i denne Tid omkring den nye Rembrandt, der er skaffet til Veje ved et lykkeligt Tilfælde og ved Direktør Karl Madsens Sporsans, og som er et Billede, ethvert Galleri i Verden vilde misunde os — omkring dette underskønne Billede hænger der for Tiden som Prøve et Stykke Tøj, der viser, hvilken Virkning det vilde gøre, dersom Væggene blev beklædt med et Stof af blød og diskret Farve. Vilde det være ganske uoverkommeligt at udstrække denne Foranstaltning til hele Museet? Jeg beder den højtærede Minister overveje, om Tiden nu ikke omsider var inde til at give vort Kunstmuseum, der med saa smaa Midler arbejder saa ihærdigt, en Bevilling, saaledes at dets Indre — dets Ydre er jo uuhjælpeligt forkludret — kunde vises i en nogenlunde præsentabel Stand.

Jeg begyndte mit Foredrag med en Tak, jeg er saa heldig ogsaa at kunne slutte med en Tak. Det maa være mig tilladt at takke vor højtærede Formand, fordi de ganske antikverede Flertalsendelser ikke længere findes i Rigsdagstidenden. Disse Flertalsendelser som „vi have" i Stedet for „vi har", „vi give" i Stedet for „vi giver" o. s. v. har ustandseligt irriteret mig, og jeg takker den højtærede Formand, fordi han har sparet mine Kolleger og mig for denne overflødige Ærgrelse.

Grønborg: Det meste af, hvad jeg har at sige ved denne Lejlighed, vil jeg rette til den højtærede Trafikminister, men jeg vil selvfølgelig ogsaa paakalde ærede Medlemmers Opmærksomhed derfor. Jeg vil fremdrage Forholdene oppe paa Brønderslev Station, der er meget langt fra at være, som de burde være. De trænger i høj Grad til Forbedring, og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Trafikminister vil være villig til at imødekomme de Krav, der her med Rette kan stilles til ham, om at afhjælpe Ulemperne. Jeg vil først fremsætte nogle talmæssige Oplysninger for at vise, hvor stor Trafikken er ved Brønderslev Station, og hvordan den har udviklet sig gennem de sidste Aar. Paa Regnskabet for 1902—03 var Brønderslev Station opført som Nr. 53 af 349 Stationer, og paa Regnskabet for 1910—11 — det for 1911—12 foreligger ikke endnu — er den Nr. 46 af 394. I det samme Tidsrum er Billetsalget steget fra 52,000 til 82,000 aarlig, og Indtægten af disse Billetter er steget fra 38,000 Kr. til 66,000 Kr., det viser altsaa en stor og smuk Fremgang. Godstrafikken paa Stationen var i 1902—03 25,000 Tons og Middel-Indtægten derved 43,000 Kr. I 1910—11 var Godstrafikken 41,000 Tons med en Indtægt af ca. 80,000 Kr. Indtægten ved Godstrafikken var altsaa omtrent fordoblet i de 8 Aar, og Middelindtægten for hele Stationen har i samme Tidsrum bevæget sig fra 82,000 til 146,000 Kr. Det er ogsaa en smuk Fremgang.

Jeg vil drage en Sammenligning mellem Trafikken her og den paa et Par andre Stationer, som maaske saa nogenlunde kan sammenstilles med Brønderslev, nemlig Nørresundby, som for ikke mange Aar siden fik en ny smuk Banegaard, og Vinderup, som i Fjor fik en Bevilling til en ny Station. Den Gang Brønderslev stod som Nr. 53 af 349 Stationer, var Nørresundby Nr. 137 og Vinderup Nr. 158, og medens Brønderslev havde en Indtægt ved Billetsalget af 38,000 Kr., var den tilsvarende Indtægt for Nørresundby 17,000 Kr. og for Vinderup det samme. Indtægten for Brønderslevs Vedkommende var altsaa større end Indtægten for de to andre Stationer tilsammen. Paa Regnskabet for 1910—11 staar Brønderslev som Nr. 46, Nørresundby som Nr. 138, medens Vinderup er avanceret til Nr. 125, og medens Brønderslev havde en Indtægt af 66,000 Kr. af Billetsalget, havde Nørresundby 24,000 Kr. og Vinderup 28,000 Kr., saa at altsaa Brønderslev Stations Indtægt ved Billet-